

- گزیدگی زنبورهای زرد، سرخ و عسل معمولا دردناک است، ولی خطرناک نیست.
- خطرناک‌ترین و عمده‌ترین عامل آلرژی، نیش زنبورهای وحشی است.
- علائم گزش زنبور بستگی به میزان سم، حساسیت بدن به زهر و تا حدی محل گزیدگی دارد و می‌تواند به صورت یک واکنش عادی و معمولی، مسمومیت، حساسیت‌های عمومی وسیع و حتی در موارد نادر به شکل واکنش‌های شدید روانی باشد.
- در بیشتر موارد، نیش زدن زنبور باعث ورم و درد در محل، به دلیل یک واکنش سمی غیرحساسیتی به زهر زنبور می‌شود.
- واکنش‌های حساسیتی به نیش زنبور ممکن است خفیف و با درد و قرمزی موضعی پوست همراه باشد و یا ممکن است واکنشی عمومی‌تر به همراه ورم، کهیر و قرمزی باشد.
- واکنش آلرژی نسبت به سم زنبور در طول ده دقیقه پس از گزیده شدن به وجود می‌آید.
- واکنش‌های شدید حساسیتی تهدید کننده حیات در افراد دارای آلرژی شدید، در افراد مسن، افراد مبتلا به بیماری‌های قلبی و عروقی و در موارد گزش‌های متعدد ممکن است رخ دهد.
- در موارد واکنش‌های خفیف به سم زنبور فقط مصرف قرص‌های آنتی هیستامین کافی است، در حالی که در موارد واکنش‌های شدیدتر یا شوک حساسیتی (آنافیلاکسی) ممکن است برای احیاء بیمار به تزریق آدرنالین، آنتی هیستامین، کورتون و تزریق سرم توسط پزشک نیاز باشد.
- همه افرادی که به نیش زنبور آلرژی دارند، باید دستبندهای هشدار پزشکی (که وجود حساسیت روی آن ثبت شده است) و نیز یک سرنگ خودکار تزریق آدرنالین همراه داشته باشند.

• اقدامات اولیه در گزش های معمولی زنبور عبارتند از :

- ❖ محل زنبور گزیدگی را با آب و صابون بشویید.
- ❖ در مورد نیش زنبور عسل، برداشتن سریع نیش از روی زخم، برای جلوگیری از ورود بیشتر سم به زخم ضروری است .
- ❖ روی محل زنبورگزیدگی، کمپرس سرد یا کیسه محتوی یخ قرار دهید و به طور پی در پی هر ۱۵ دقیقه یکبار کیسه یخ را از روی پوست بردارید.
- ❖ از قراردادن مستقیم یخ روی پوست خودداری نمایید و از گرم کردن محل گزش بپرهیزید.
- ❖ اگر فرد زنبورگزیده مشکل تنفسی داشت و یا ورم شدید و سریع در محل گزش بروز کرد باید به پزشک مراجعه نمایید.